

Γιώργος Δουατζής: Τρία ποιήματα

👤 Γιώργος Δουατζής - 🕒 2 Δεκεμβρίου 2023 - 📁 ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ / Ποίηση

Σιωπή

«Μπήκα στη σιωπή για να μάθω»

Τα μικρά, Εξάντας, 1996

Στον τόπο αυτό ακρίβυνε πολύ η σιωπή, πολύτιμη μέσα στη σπανιότητά της. Πασχίζει να ανασάνει ψάχνοντας ρωγμές στην ακαταμάχητη βλακεία των παντογνωστών, των δημοκόπων και των φλυαρούντων της τηλεψίας, της κοινωνικής δικτύωσης και των ερτζιανών.

Δεν τους φοβίζουν πόλεμοι, φλόγες, καπνοί, δάκρυα, πόνος, απώλειες, οδύνες. Δεν είδαν ολιγωρίες, απεκδύσεις ευθυνών, την απουσία προβλέψεων, σχεδιασμών, όμως ακάματοι ύμνους σκαρώνουν στον ανθρώπων την ευήθεια.

Βλέπεις, πανεύκολη η κριτική από τον πάμφωτο κενοδοξίας καναπέ. Απτόητοι χειραγωγούν, κουνούν το δάχτυλο ακαταμάχητοι στη βουερή κενότητά τους.

Στον τόπο αυτό ακρίβυνε πολύ η σιωπή...

Αθανασία

Τεράστια μνημεία, εκκλησιές, ανάκτορα και μαυσωλεία, δεκάδες εργάτες οικοδομούν εκατοστό εκατοστό την προσουράνια ματαιοδοξία των αρχόντων.

Εργάτες δεν οικτίζουν εαυτόν από τον κάματο, την πενιχρή τους αμοιβή, αλλά το μπόι τους ορθώνουν με καμάρι ως συμμετέχοντες σε μεγαλόπνοο έργο, κι άφησαν υποθήκη στους επίγονους να μην ξεχνούν να αφηγούνται στα εγγόνια τους πως ο παππούς μετείχε καθοριστικά σε έργο μεγαλείου, ώσπου έφυγε κι αυτός στους ουρανοίς, θαμμένος σε λάκκο ισομεγέθη των αρχόντων.

Δάκρυ

Όταν δακρύζεις, μεγάλη ησυχία.

Όταν κλαις, σεβάσμια σιγή.

Και στους λυγμούς σου απόλυτη σιωπή κι άκρατος πόνος.

Γι' αυτό δεν σου 'φερα δακρυδόχους, μα χτύπησα τις πηγές της λύπης σου για να μπορώ να λούζομαι μες στο χαμόγελό σου.